

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (Republika Madžarska) 23. marca 2011 – Péter Dávid proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-142/11)

(2011/C 179/17)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Péter Dávid

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe v zvezi z odbitkom davka na dodano vrednost iz Direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/115/ES ⁽²⁾ z dne 20. decembra 2001 (v nadaljevanju: Šesta direktiva), ali iz Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽³⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki se uporablja od leta 2007, razlagati tako, da lahko davčna uprava – na podlagi objektivne odgovornosti – omeji ali odvzame davčnemu zavezancu pravico do odbitka, ki jo ta želi uveljavljati, če izdajatelj računa ne more potrditi, da je druge podizvajalce najel zakonito?
2. Ali lahko davčna uprava, če gospodarska transakcija, ki je razvidna z računa, zanjo ni sporna in če poleg tega ta račun izpolnjuje formalne zakonske pogoje, zakonito zavrne vračilo DDV, če ni mogoče ugotoviti identitete preostalih podizvajalcev, ki jih je uporabil izdajatelj računa, ali če podizvajalci pri izdaji računov ravnajo nezakonito?
3. Ali je davčna uprava, ki v primerih iz drugega vprašanja zavrne pravico do odbitka, v upravnem postopku dolžna dokazati, da je davčni zavezanec, ki uveljavlja pravico do odbitka, vedel, da so družbe, ki so v verigi podizvajalcev za njim, ravnale nezakonito, morda z

namenom davčne utaje, ali celo, da je omenjeni davčni zavezanec ravnal v dogovoru z njimi?

- (¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).
- (²) Direktiva Sveta 2001/115/ES z dne 20. decembra 2001 o spremembi Direktive 77/388/EGS z namenom poenostavitve, modernizacije in usklajevanja pogojev določenih za izdajanje računov v zvezi z davkom na dodano vrednost (UL 2002, L 15, str. 24).
- (³) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof te 's-Gravenhage (Nizozemska) 28. marca 2011 – Leno Merken BV proti Hagelkruis Beheer BV

(Zadeva C-149/11)

(2011/C 179/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Leno Merken BV

Tožena stranka: Hagelkruis Beheer BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 15(1) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ o blagovni znamki Skupnosti razlagati tako, da za obstoj resne in dejanske uporabe znamke Skupnosti zadošča, da se znamka uporablja v eni sami državi članici, če bi se ta uporaba – v primeru nacionalne znamke – v zadevni državi članici štela za resno in dejansko uporabo (glej Skupno izjavo št. 10 k členu 15 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽²⁾ z dne 20. decembra 1993 in Smernice o postopku z ugovorom pri UUNT)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali zgoraj navedene uporabe znamke Skupnosti v eni sami državi članici nikoli ni mogoče šteti za resno in dejansko uporabo v Skupnosti v smislu člena 15(1) Uredbe (ES) št. 207/2009?